

(สำเนา)

เลขรับ ๖๘/๒๕๕๑ วันที่ ๒๐ มิ.ย. ๒๕๕๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติ

๒. บันทึกหลักการและเหตุผล

๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ.

พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบกันมา เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จุมพฏ บุญใหญ่ ผู้เสนอ

(นายจุมพฏ บุญใหญ่)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) เชิดชัย วิเชียรวรรณ ผู้เสนอ

(นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) นวัธ เตาะเจริญสุข ผู้เสนอ

(นายนวัธ เตาะเจริญสุข)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) ปัญญา ศรีปัญญา ผู้เสนอ

(นายปัญญา ศรีปัญญา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) เปล่งมณี เร่งสมบุญสุข ผู้เสนอ

(นางเปล่งมณี เร่งสมบุญสุข)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) วัลลภ สุปรียศิลป์ ผู้เสนอ
(นายวัลลภ สุปรียศิลป์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ทองดี มนิสสาร ผู้เสนอ
(นายทองดี มนิสสาร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ชมภู จันทาทอง ผู้เสนอ
(นางชมภู จันทาทอง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ชลน่าน ศรีแก้ว ผู้เสนอ
(นายชลน่าน ศรีแก้ว)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ธเนศ เครือรัตน์ ผู้เสนอ
(นายธเนศ เครือรัตน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) บุญรื่น ศรีธเรศ ผู้เสนอ
(นางบุญรื่น ศรีธเรศ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) นพคุณ รัฐผไท ผู้เสนอ
(นายณนพคุณ รัฐผไท)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ผู้เสนอ
(สมชาย เพศประเสริฐ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) คมเดช ไชยศิวิมมงคล ผู้เสนอ
(นายคมเดช ไชยศิวิมมงคล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ผู้เสนอ
(เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) เชิดพงศ์ ราชปองขันธุ์ ผู้เสนอ
(นายเชิดพงศ์ ราชปองขันธุ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) สุวัฒน์ วรรณศิริกุล ผู้เสนอ
(นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) สุขุมพงศ์ โง่นคำ ผู้เสนอ
(นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) นิยม เวชกามา ผู้เสนอ
(นายนิยม เวชกามา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) สุชาติ ลายน้าเงิน ผู้เสนอ
(นายสุชาติ ลายน้าเงิน)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) สมคิด บาลไธสง ผู้เสนอ
(นายสมคิด บาลไธสง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ศุภชัย โพธิ์สุ ผู้เสนอ
(นายศุภชัย โพธิ์สุ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ธนเทพ ทิมสุวรรณ ผู้เสนอ
(นายธนเทพ ทิมสุวรรณ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) นันทนา ทิมสุวรรณ ผู้เสนอ
(นางนันทนา ทิมสุวรรณ)

(ลงชื่อ) ไพจิต ศรีวรขาน ผู้เสนอ
(นายไพจิต ศรีวรขาน)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) พงษ์ศักดิ์ บุญศล ผู้เสนอ
(นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

วันนา พิมพ์

วาริณี ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ

เหตุผล

เนื่องจากมาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติรับรองเสรีภาพในการชุมนุมของประชาชนไว้ โดยกำหนดให้บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ซึ่งการจะจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำได้อีกแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองความสะดวกของประชาชนส่วนรวมที่จะใช้ที่สาธารณะหรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประเทศ

ดังนั้น เพื่อให้การชุมนุมในที่สาธารณะเป็นไปตามสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญและในขณะเดียวกันก็เพื่อการป้องกันการใช้สิทธิเสรีภาพดังกล่าวไม่ให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายกับสาธารณชนทั่วไป จึงต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อจัดระเบียบการชุมนุมดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ
พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ และ
มาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง
กฎหมาย

.....

.....

- มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ.”
- มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป
- มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
- “การชุมนุม” หมายความว่า การที่กลุ่มคนมาอยู่ในอาณาบริเวณเดียวกัน โดยมีวัตถุประสงค์
เพื่อแสดงความคิดเห็นร่วมกันในลักษณะเป็นการเรียกร้อง การขอความเป็นธรรม การประท้วง การสนับสนุน
การให้กำลังใจ การคัดค้าน การต่อต้าน หรือในลักษณะอื่นใด อันอาจจะส่งผลให้บุคคล คณะบุคคล
องค์กร หน่วยงาน กระทำการหรือละเว้นการกระทำการใด ๆ
- “ที่สาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ที่รัฐจัดไว้ให้ประชาชนโดยทั่วไปใช้ประโยชน์ร่วมกัน
รวมถึงสถานที่ที่ประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้
- “ผู้จัดให้มีการชุมนุม” หมายความว่า ผู้ยื่นคำขออนุญาตชุมนุม รวมถึงบุคคลที่ปราศรัยผู้ให้
คำปรึกษา ช่วยเหลือ ชักชวน ยุยง หรือผู้ร่วมเป็นตัวการหรือสนับสนุน

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะ

“หัวหน้าสถานีตำรวจ” หมายความว่า หัวหน้าสถานีตำรวจที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานที่ที่มีการชุมนุม

มาตรา ๔ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ แต่การชุมนุมในที่สาธารณะจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ดำเนินการชุมนุมในที่สาธารณะที่มีลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามมาตรา ๘

(๑) มีการใช้ช่องทางเดินรถหรือพื้นผิวการจราจร
(๒) มีการตั้งเวทีปราศรัยในลักษณะกีดขวางการจราจรหรือทางสัญจรของประชาชน
(๓) มีการใช้เครื่องขยายเสียง เครื่องฉายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือเครื่องมือใด ๆ เพื่อถ่ายทอดการชุมนุม

(๔) มีการใช้ยานพาหนะ
(๕) มีการเคลื่อนย้ายสถานที่ชุมนุม

มาตรา ๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๕ มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การชุมนุมที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้
(๒) การชุมนุมที่ทางราชการเป็นผู้จัด

มาตรา ๗ การยื่นขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะตามมาตรา ๕ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะทุกจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาล เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้แทนศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจสันติบาล ผู้บังคับการกองบังคับการตำรวจนครบาล ที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานที่ชุมนุม ผู้บังคับการกองบังคับการตำรวจปฏิบัติการพิเศษ ผู้แทนกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและผู้บังคับการกองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจนครบาล เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒) คณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะในจังหวัดอื่น ๆ ยกเว้น กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้บังคับการตำรวจจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด อัยการจังหวัด นายอำเภอที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานที่ชุมนุม เป็นกรรมการ และปลัดจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๕ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๘ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมตามมาตรา ๕ ที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ การขออนุญาตการชุมนุมในที่สาธารณะของคณะกรรมการตามมาตรา ๘ จะมีผลเฉพาะภายในเขตจังหวัดนั้น หากมีการขยายหรือเคลื่อนย้ายการชุมนุมเข้าไปในเขตจังหวัดอื่น จะกระทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามมาตรา ๘ (๒)

มาตรา ๑๑ ผลการพิจารณาของคณะกรรมการตามมาตรา ๘ ให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๑๒ การชุมนุมในที่สาธารณะซึ่งอยู่ในบังคับที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕ แต่มิได้ดำเนินการขออนุญาตให้สันนิษฐานว่าบุคคลที่ปราศรัย รวมถึงผู้ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ ชักชวน ยุยง หรือสนับสนุน เป็นผู้จัดให้มีการชุมนุม

มาตรา ๑๓ การชุมนุมในที่สาธารณะซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๕ ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ได้ขออนุญาตหรือมิได้ขออนุญาตก็ตาม ถ้าการชุมนุมไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ได้รับอนุญาต หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อผู้อื่นหรือสาธารณชน หรือมีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยให้ผู้จัดให้มีการชุมนุมหรือผู้ที่สันนิษฐานว่าเป็นผู้จัดให้มีการชุมนุมแล้วแต่กรณี ประกาศยุติการชุมนุมแล้วรีบแจ้งหัวหน้าสถานีตำรวจที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานที่ชุมนุม และให้ผู้จัดให้มีการชุมนุมหรือผู้ที่สันนิษฐานว่าเป็นผู้จัดให้มีการชุมนุมดังกล่าวให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทุกฝ่าย เพื่อยุติการชุมนุมโดยเร็วที่สุด

เมื่อหัวหน้าสถานีตำรวจได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งให้รีบรายงานประธานกรรมการ พิจารณาสั่งตามมาตรา ๑๔

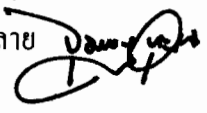
มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งยุติการชุมนุมในที่สาธารณะในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่มีผู้จัดให้มีการชุมนุมอยู่ดูแลการชุมนุมนั้น
- (๒) การชุมนุมนั้นก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อผู้อื่นหรือสาธารณชน หรือมีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย
- (๓) การชุมนุมที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

การประกาศยุติการชุมนุม ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยแจ้งด้วยวาจาหรือ
ใช้การสื่อสารด้วยวิธีการอื่นใดให้ผู้ชุมนุมสามารถรับทราบได้ ณ บริเวณสถานที่ชุมนุม

เมื่อประธานกรรมการสั่งยุติการชุมนุมแล้วให้ถือว่าเป็นการชุมนุมที่ไม่ได้รับอนุญาต และ
ผู้ฝ่าฝืนต้องรับโทษตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๕ หากการชุมนุมในที่สาธารณะที่ได้มีการประกาศให้ยุติตาม มาตรา ๑๓ แล้วผู้ชุมนุม
ยังคงฝ่าฝืน ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในการชุมนุมสลาย
การชุมนุมได้

มาตรา ๑๖ เจ้าหน้าที่หรือผู้ที่ใช้อำนาจในการสลายการชุมนุมตามมาตรา ๑๕ ไม่ต้องรับผิดชอบ
ทั้งทางแพ่ง ทางอาญา เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในการสลายการชุมนุม หากเป็นการกระทำที่สุจริต ไม่เกิน
กว่าเหตุหรือไม่เกินความจำเป็น แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ที่ได้รับความเสียหายที่จะเรียกร้องค่าเสียหายจากทาง
ราชการตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๗ ผู้ใดจัดให้มีการชุมนุมในที่สาธารณะซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๕ แต่มิได้
ดำเนินการขออนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดจัดให้มีการชุมนุมตามวรรคหนึ่ง และเกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือมีเหตุอันอาจ
ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย แม้จะได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ แล้วก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดจัดให้มีการชุมนุมตามวรรคหนึ่ง และเกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือมีเหตุอันอาจ
ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย หากไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือ
ปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนจัดให้มีการชุมนุมในที่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ
ตามมาตรา ๘ แม้การชุมนุมจะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่
เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนจัดให้มีการชุมนุมตามวรรคหนึ่ง และเกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือมีเหตุอันอาจ
ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย แม้จะได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ แล้วก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนจัดให้มีการชุมนุมตามวรรคหนึ่ง และเกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือมีเหตุอันอาจ
ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย และไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือ
ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕ การชุมนุมในที่สาธารณะซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๕ ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ได้ขออนุญาตหรือมิได้ขออนุญาตก็ตาม ถ้าผู้จัดให้มีการชุมนุมไม่ควบคุมดูแลการชุมนุมให้อยู่ในความสงบเรียบร้อยหรือปล่อยปละละเลยจนเป็นเหตุให้ผู้เข้าร่วมชุมนุมกระทำความผิดทางแพ่งหรือทางอาญาตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ผู้จัดให้มีการชุมนุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ.

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดรับรองเรื่องสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนในชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน การเดินทางมาประกอบอาชีพ ตลอดจนการชุมนุมแสดงความคิดเห็นในสถานที่สาธารณะโดยสงบและปราศจากอาวุธ ซึ่งเป็นสิทธิทางการเมือง แต่ทั้งนี้การชุมนุมดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายแก่สาธารณชนทั่ว ๆ ไปได้ หรืออาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในบ้านเมือง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนด กฎ กติกา ในการชุมนุมในที่สาธารณะ ดังกล่าวนี้อย่างเหมาะสมให้มีการขออนุญาตก่อนการชุมนุมและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด มิฉะนั้นเจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการให้ยุติการชุมนุมได้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ.”

๓. วันใช้บังคับ

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

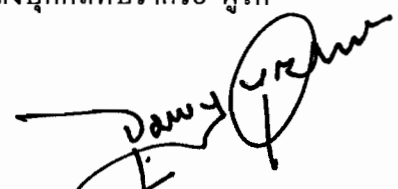
๔. บทนิยาม

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การชุมนุม” หมายความว่า การที่กลุ่มคนมาอยู่ในอาณาบริเวณเดียวกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงความคิดเห็นร่วมกันในลักษณะเป็นการเรียกร้อง การขอความเป็นธรรม การประท้วง การสนับสนุน การให้กำลังใจ การคัดค้าน หรือในลักษณะอื่นใด อันอาจจะส่งผลให้บุคคล คณะบุคคล องค์กร หน่วยงาน กระทำการหรือละเว้นการกระทำใด ๆ

“ที่สาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ที่รัฐจัดไว้ให้ประชาชนโดยทั่วไปใช้ประโยชน์ร่วมกัน รวมถึงสถานที่ที่ประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้

“ผู้จัดให้มีการชุมนุม” หมายความว่า ผู้ยื่นคำขออนุญาตชุมนุม รวมถึงบุคคลที่ปราศรัย ผู้ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ ชักชวน ยุยง หรือผู้ร่วมเป็นตัวการหรือสนับสนุนการชุมนุม

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะ

“หัวหน้าสถานีตำรวจ” หมายความว่า หัวหน้าสถานีตำรวจที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานที่ที่มีการชุมนุม

๘. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ กำหนดให้บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธแต่การชุมนุมในที่สาธารณะจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสิทธิของผู้อื่นและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

๘.๒ กำหนดให้การชุมนุมในที่สาธารณะในลักษณะดังต่อไปนี้ จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะ

- (๑) มีการใช้ช่องทางเดินรถหรือพื้นผิวการจราจร
- (๒) มีการตั้งเวทีปราศรัยในลักษณะกีดขวางการจราจรหรือทางสัญจรของประชาชน
- (๓) มีการใช้เครื่องขยายเสียง เครื่องฉายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือเครื่องมือใด ๆ

เพื่อถ่ายทอดการชุมนุม

- (๔) มีการใช้ยานพาหนะ
- (๕) มีการเคลื่อนย้ายสถานที่ชุมนุม

๘.๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะทุกจังหวัด และกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ดังนี้

ให้มีคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะทุกจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาล เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้แทนศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจสันติบาล ผู้บังคับการกองบังคับการตำรวจนครบาล ที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานที่ชุมนุม ผู้บังคับการกองบังคับการตำรวจปฏิบัติการพิเศษ ผู้แทนกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและผู้บังคับการกองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจนครบาล เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒) คณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะในจังหวัดอื่น ๆ ยกเว้น กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด อัยการจังหวัด นายอำเภอที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานที่ชุมนุม เป็นกรรมการ และปลัดจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

และให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณาคำขออนุญาตชุมนุม ที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๕.๔ กำหนดให้การชุมนุมในที่สาธารณะซึ่งอยู่ในบังคับที่จะต้องได้รับอนุญาตจาก
คณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะ แต่มิได้ดำเนินการขออนุญาตให้สันนิษฐานว่า
บุคคลที่ปราศรัย รวมถึงผู้ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ ชักชวน ยุยง หรือสนับสนุน เป็นผู้จัดให้มีการชุมนุม

๕.๕ กำหนดกรณีที่ต้องดำเนินการให้ยุติการชุมนุม ดังนี้

ให้ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งยุติการชุมนุมในที่สาธารณะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ไม่มีผู้จัดให้มีการชุมนุมอยู่ดูแลการชุมนุมนั้น

(๒) การชุมนุมนั้น ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อผู้อื่นหรือสาธารณะ หรือมีเหตุอันอาจ
ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย

(๓) การชุมนุมที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

การประกาศยุติการชุมนุม ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยแจ้งด้วยวาจา
หรือใช้การสื่อสารด้วยวิธีการอื่นใดให้ผู้ชุมนุมสามารถรับทราบได้ ณ บริเวณสถานที่ชุมนุม

เมื่อประธานกรรมการสั่งยุติการชุมนุมแล้วให้ถือว่าเป็นการชุมนุมที่ไม่ได้รับอนุญาตและ
ผู้ฝ่าฝืนต้องรับโทษ

๕.๖ กำหนดให้ประธานกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะ มีอำนาจ
สั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในการชุมนุมสลายการชุมนุมได้

๕.๗ กำหนดให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ที่ใช้อำนาจในการสลายการชุมนุม ไม่ต้องรับผิดชอบ
แพ่งและทางอาญา

๕.๘ บทกำหนดโทษสำหรับผู้จัดให้มีการชุมนุมในที่สาธารณะที่กระทำโดยฝ่าฝืน
พระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

๑) ผู้ใดจัดให้มีการชุมนุมในที่สาธารณะซึ่งอยู่ในบังคับตามมาตรา ๕ แต่มิได้
ดำเนินการขออนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒) ผู้ใดฝ่าฝืนจัดให้มีการชุมนุมในที่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ
แม้การชุมนุมจะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓) การชุมนุมในที่สาธารณะซึ่งอยู่ในบังคับตามมาตรา ๕ ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ได้
ขออนุญาตหรือมิได้ขออนุญาตก็ตาม ถ้าผู้จัดให้มีการชุมนุมไม่ควบคุมดูแลการชุมนุมให้อยู่ในความสงบ
ปลอดภัยจนเป็นเหตุให้ผู้เข้าร่วมชุมนุมกระทำความผิดทางแพ่งหรือทางอาญาตามที่กฎหมายบัญญัติไว้
ผู้จัดให้มีการชุมนุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

